

Link naar huidige Regeling:

[wetten.nl - Regeling - Regeling vrijstellingen Wet Bpf 2000 - BWBR0048327](#)

Link naar huidig Besluit:

[wetten.nl - Regeling - Vrijstellings- en boetebesluit Wet Bpf 2000 - BWBR0012094](#)

Vragen:

- actuariale gelijkwaardigheid ex art 5 Regeling: hebben we die nog wel nodig in de post-Wtp fase? Is dit niet een overblijfsel van de oude dubbele toets (toets op de premie en op de uitkeringen)? MAW kan de actuariale toets niet gewoon helemaal vervallen?

- In de tabel lijkt het zo te zijn dat als zowel bedrijfstak als werkgever over zijn de toets plaats bindt op financiële en actuariale gelijkwaardigheid. Hoe wordt deze laatste uitgewerkt post Wtp of moet dit nog uitgewerkt worden?

- tijdens transitie wanneer 1 van regelingen nog niet over is dus tijdelijk toets op enkel financiële gelijkwaardigheid. Dit kan en zal voor veel vrijgestelde regelingen nadelig kunnen uitpakken?

1. Algemeen

Wij hebben met interesse de internetconsultatie gelezen van het Vrijstellings- en boetebesluit Wet BPF 2000 (verder “Besluit”). Wij zijn het met de regering eens dat een aanpassing van het Besluit noodzakelijk is met de komst van de Wet toekomst pensioenen (Wtp). In dit document is onze inhoudelijke reactie op de voorgenomen wijzigingen opgenomen. In zijn algemeenheid kunnen wij ons vinden in de aanpassing van de invulling van het begrip “financiële gelijkwaardigheid” van “dezelfde aanspraken” naar “gelijkwaardige aanspraken”. Dit past naar onze mening bij de nieuwe werkelijkheid die in veel gevallen neer gaat komen op een vergelijking van een solidaire premieregeling bij een bedrijfspensioenfonds (SPR) met een flexibele premieregeling bij een verzekeraar of PPI (FPR).

We hechten eraan om te vermelden dat een echte goede vergelijking van een SPR bij een bedrijfspensioenfonds met een FPR bij een verzekeraar complex is en daarmee in de praktijk niet uitvoerbaar zal zijn. We begrijpen ook dat een pragmatische aanpak nodig is. Alhoewel het de facto altijd in enige mate appels met peren vergelijken zal zijn, vinden wij het belangrijk dat in die pragmatische aanpak in elk geval de essentiële componenten worden meegenomen. Vanuit dat perspectief hebben wij de internetconsultatie beoordeeld.

In het vervolg van dit document reageren wij eerst op de situatie waarin beide regelingen al zijn omgezet naar de Wtp en gaan daarna in op de situaties waarin één van beide regeling is omgezet en de andere niet (het overgangsrecht).

2. Na volledige omzetting van beide regelingen

In de nota van toelichting wordt onder 2.2.1 aangegeven dat een BPF de financiële gelijkwaardigheidstoets tenminste eens in de vijf jaar moet doen en in ieder geval ook bij wijziging van één van beide regelingen. Wij vinden het logisch dat dit uitgangspunt in stand blijft.

Ook delen wij de mening dat een vergelijking van regelingen inderdaad zou moeten plaatsvinden op basis van twee grootheden (art 6 lid 2 en 3 Regeling):

- de hoogte van de spaarpremie (ten behoeve van het oudedagspensioen resp nabestaandenpensioen bij overlijden na de pensioendatum) en
- de hoogte van de risicodekking van het nabestaandenpensioen (bij overlijden vóór de pensioendatum)

De vergelijking van de hoogte van de risicodekkingen is relatief eenvoudig. Wij hebben bij deze vergelijking nog wel de volgende aandachtspunten:

- a) Bij de bepaling van “de uitkeringshoogte” vragen wij ons af hoe zou kunnen worden omgegaan met de aanwezigheid van een vast uitkeringsbedrag op risicobasis. Uit de Wtp Transitie-monitor valt op te maken dat het gebruik van een vast bedrag op risicobasis redelijk vaak voorkomt. Er is dan geen sprake meer van een vast percentage per deelnemer. De regering zou hierover meer duidelijkheid moeten bieden hoe hier mee omgegaan dient te worden.
- b) Daarnaast kan er sprake zijn van afwijkende pensioengevende salarisbestanddelen in beide regelingen. Deze verschillen zouden in de vergelijking uiteraard moeten worden meegenomen.

In het licht van het bovenstaande stellen wij voor om de vergelijking te maken op basis van het feitelijke uitkeringspercentage, uitgedrukt als percentage van 12 x het bruto maandsalaris (dus dezelfde maatstaf aan beide kanten van de vergelijking). Het lijkt ons voorts het meest zuiver om de mediaan van de individuele uitkeringshoogtes in de betreffende populatie als basis voor de vergelijking te nemen. Immers, in die situatie biedt de regeling “gelijkwaardige” risicodekkingen.

Bij de vergelijking van de spaarpremies, denken wij dat het besluit in de huidige opzet enkele belangrijke onderdelen van de vergelijking ten onrechte niet meeneemt. Hieronder wordt op elk van deze onderdelen kort ingegaan.

- a) Bij een SPR is de hoogte van de netto spaarpremie geen constante. De bruto premie wordt jaarlijks verlaagd met de risicopremies en de uitvoeringskosten. De risicopremies zijn afhankelijk van de onderliggende assumpties en kan variëren door de tijd heen. Ook de kosten die in rekening gebracht worden bij de deelnemers kunnen in de loop van de tijd wijzigen. Hierdoor varieert de daadwerkelijk beschikbare netto premie bij een SPR. Aangezien er bij een verzekeraar of PPI sprake moet zijn van een vooraf bepaalde vaste netto spaarpremie, kan dit betekenen dat een werkgever in beginsel jaarlijks in een situatie kan komen dat de netto spaarpremie ineens niet meer voldoet. Dit is een onwerkbaar situatie die leidt tot een hoge mate van onzekerheid. Wij stellen voor om de spaarpremie op het transitiemoment bepalend te laten zijn voor een tijdvak van 10 jaar. Na 10 jaar kan dan eventueel een nieuw niveau van de netto spaarpremie voor een volgend tijdvak worden bepaald.
- b) Voor werkgevers die gebruik maken van de eerbiedigende werking (art 220° PW) blijft sprake van een leeftijdsafhankelijke staffel. Dit overgangsrecht is eeuwigdurend voor de populatie die uiterlijk op 31 december 2026 bij de werkgever aan de regeling deelneemt. Dat kan dus gedurende een periode van 51 jaar na 1 januari 2027 het geval zijn. Voor deze situatie gaat art 6 lid 3 van de regeling uit van de gemiddelde premie die de werkgever feitelijk betaalt. Ten eerste wordt op deze wijze niet de gelijkwaardigheid van de regeling als geheel bekeken, maar wordt naar de feitelijke premieafdracht op één moment gekeken. Die vergelijking gaat naar onze mening mank en is geheel niet passend. Het heeft bovendien grote gevolgen. Als voorbeeld kunnen werkgevers met veel jonge medewerkers de facto in de eerste jaren niet voldoen aan de vereisten. Concreet is aanpassing van art 6 lid 3 Regeling noodzakelijk.
- c) Artikel 6 lid 2 Regeling stelt dat voor de hoogte van de premie dient te worden uitgegaan van de “premie, zonder de opslag voor de administratieve beheerskosten, voor het pensioen op opbouwbasis”. Bij de SPR is het echter zo dat hiermee niet alle uitvoeringskosten zijn afgedekt. Indien de kosten in enig jaar namelijk hoger blijken te zijn dan vooraf begroot, dan kan een fonds het surplus ten laste brengen van de vermogens van de deelnemers. Dit is bij een regeling die bij een verzekeraar of PPI is ondergebracht niet mogelijk.
- d) In het huidige artikel 6 Regeling wordt uitgegaan van de netto premies, maar wordt geen rekening gehouden met beleggingsrendementen. Een dergelijke vergelijking is niet passend. Immers, als de beleggingskosten fundamenteel lager zijn, kan voor eenzelfde verwachte uitkering worden volstaan met een lagere premie. Hetzelfde geldt voor het beleggingsbeleid, wat een ander verwacht rendement kan hebben. Door de beleggingsrendementen niet mee te nemen, wordt een wezenlijk onderdeel van premieregelingen terzijde geschoven.
- e) Ten aanzien van het vorige punt zou gesteld kunnen worden dat de wettelijke regeling in het kader van onvoldoende beleggingsperformance in een oplossing voorziet, maar dat is niet, althans niet helemaal, het geval. Die regeling ziet namelijk op de mogelijkheid om uit te treden, niet op de mogelijkheid om vooraf dispensatie aan te vragen en dus in het geheel niet in te treden.

In het licht van het bovenstaande stellen wij voor om voor de vergelijking uit te gaan van de mediaan uitkomsten van het pensioen (op de pensioendatum) per leeftijdscohort, op basis van in de Regeling bepaalde assumpties en scenario's. Op deze wijze wordt met alle componenten van de regelingen rekening gehouden. Deze aanpak is bovendien pragmatisch en kan door marktpartijen eenvoudig worden uitgevoerd. Het BPF heeft deze modelmatige berekeningen voorhanden en ook verzekeraars/PPI's en adviseurs kunnen dergelijke berekeningen eenvoudig uitvoeren.

3. Ingeval slechts één van beide regelingen al is omgezet

Uitgangspunt van het nieuwe besluit is dat de gedispenseerde regeling die nog niet is omgezet wel al financieel gelijkwaardig moet zijn, maar dat er tijdelijk geen sprake is van toetsing van de actuariële gelijkwaardigheid (zie 2.2.2). Omdat de gedispenseerde regeling vlak voor de omzetting zowel financieel als actuariële gelijkwaardig was en het uitgangspunt bij de Wtp kostenneutraliteit is, roept dit de vraag op of in de overgangperiode ook de toets op financiële gelijkwaardigheid achterwege gelaten kan worden. Dit zou bovendien het proces eenvoudiger maken.